

Στην εορτή του Αγίου Στυλιανού ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας

«Να αφήσουμε τον εαυτό μας στην άκρη και να αδειάσουμε την καρδιά μας, για να βρεθεί χώρος, ώστε να μπει ο άλλος. Να μπει ο γνωστός, να μπει ο άγνωστος, να μπει ο φίλος, αλλά να μπει και ο εχθρός». Αυτό είναι το βασικό δίδαγμα που προκύπτει από τον βίο του Αγίου Στυλιανού, όπως διέκρινε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος.

Τη Δευτέρα, 25 Νοεμβρίου, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό επί τη εορτή του Αγίου Στυλιανού, ο οποίος τελέστηκε στον φερώνυμο Ιερό Ναό, στην περιοχή Γκαϊμία στο Σύδνεϋ. Στην ομιλία του, περιέγραψε εν συντομία τη ζωή του Αγίου, εστιάζοντας κατά πρώτον στην απόφασή του να ακολουθήσει το «εκούσιο μαρτύριο» του μοναχισμού. Όπως εξήγησε, «αν κάνουμε μια αναδρομή στην ιστορία της Εκκλησίας, θα διαπιστώσουμε ότι ο μοναχισμός παρουσιάστηκε τότε που σταμάτησαν οι διωγμοί και οι Χριστιανοί άρχισαν για πρώτη φορά να αντιμετωπίζουν τον πειρασμό της ανέσεως. Ουσιαστικά, ο μοναχισμός είναι μία απόρριψη της καλοπέρασης, της ανέσεως, του θελήματός μας. Αυτός είναι ο μοναχισμός και αυτόν τον δρόμο ακολούθησε ο Άγιος τον οποίο εορτάζει σήμερα η Εκκλησία μας. Ο Άγιος Στυλιανός προσπάθησε με πολύ αυστηρό τρόπο να προσεγγίσει τον Θεό. Και, τελικά, κατάφερε να κερδίσει τη Βασιλεία των Ουρανών».

Παρ' όλα αυτά, όπως επισήμανε ο Αρχιεπίσκοπος, στις ιερές εικόνες ο Άγιος Στυλιανός απεικονίζεται με ένα παιδί στην αγκαλιά του. «Ούτε έγγαμος ήταν, ούτε παιδιά είχε», παρατήρησε, «όμως ήταν στην έρημο και είχε αγωνία για αυτούς που ήταν στον κόσμο». «Ήταν στην έρημο», συνέχισε, «αλλά είχε αγωνία για τα παιδιά που είχαν ασθένειες. Και αγαπούσε πάρα πολύ τα παιδιά. Και γι' αυτό, κάθε φορά που άνθρωποι τον επισκέπτονταν και του ζητούσαν βοήθεια για τα παιδιά τους, αυτός τα θέραινε. Και γι' αυτό κάθε φορά που τον επισκέπτονταν ζευγάρια που δεν μπορούσαν να κάνουν παιδιά, αυτός τα ευλόγούσε και παρακαλούσε τον Θεό να τους δώσει αυτό το δώρο της τεκνοποιίας. Και ο Θεός άκουγε τις

προσευχές του και έδινε αυτό το πολύ ευλογημένο δώρο. Γι' αυτό βλέπουμε κάτι που είναι λίγο οξύμωρο, δηλαδή ένας μοναχός να κρατάει στα χέρια του ένα παιδί».

Προβάλλοντας το παράδειγμα της ζωής του Αγίου Στυλιανού ως αντικατοπτριστικό του ήθους του μοναχισμού και κατ' επέκταση του ήθους της Εκκλησίας, ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος διέκρινε με απογοήτευση ότι στην εποχή μας αναπτύσσονται διάφορα σύγχρονα ρεύματα - περί διαλογισμού, περί εσωτερικής προσευχής, κ.α. - τα οποία καλούν τον άνθρωπο να στραφεί στην πνευματική ζωή, αλλά με σκοπό να σώσει μόνο τον εαυτό του. «Ουσιαστικά τον καλούν να ζήσει μια πνευματική ζωή, η οποία δεν οδηγεί στο φως, αλλά οδηγεί στο σκοτάδι», παρατήρησε. «Έρχεται σήμερα ο Άγιος Στυλιανός, ο οποίος τα άφησε όλα και πήγε στην έρημο, αλλά το μυαλό του δεν ήταν στο πώς θα σώσει τον εαυτό του», επισήμανε, «και μας λέει ότι όλα αυτά είναι ψέματα και ανθρώπινα κατασκευάσματα». «Και αν θέλετε πραγματικά να βρείτε τον εαυτό σας», συνέχισε, «πηγαίνετε στην έρημο για να προσεύχεστε για αυτούς που δεν είναι στην έρημο. Αν θέλετε πραγματικά να βρείτε τον εαυτό σας, πηγαίνετε στην έρημο και να προσεύχεστε για τα παιδιά που είναι άρρωστα, παρότι εσείς δεν θα έχετε παιδιά. Αν θέλετε πραγματικά να βρείτε τον εαυτό σας, πηγαίνετε στην έρημο και να ευλογείτε τα ζευγάρια, τα οποία δεν μπορούν να κάνουν παιδιά, για να αποκτήσουν τη χαρά της τεκνοποιίας. Αυτό είναι το ήθος της Ορθόδοξης Εκκλησίας».

Κλείνοντας την ομιλία του, ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος χαιρέτησε την παρουσία του Αρχιε-

πσκοπικού Επιτρόπου Πέρθης, Πανοσιολογιώτατου Αρχιμανδρίτη κ. Ελπίδιου, και του Αντιπροέδρου του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου, κ. Σταν Παλάσση, ενώ ευχήθηκε χρόνια πολλά και ευλογημένα για τα ονομαστήριά του στον πατέρα Στυλιανό Σκούτα, Ιερατικώς Προϊστάμενο του Ιερού Ναού του Αγίου Σπυρίδωνος, στο Κίνγκσφορντ του Σύδνεϋ.

Επίσης, με χαρά ανακοίνωσε στους πιστούς ότι εκδόθηκε η άδεια για την ανέγερση του νέου παιδικού σταθμού στην Ενορία τους, και εκτίμησε ότι πολύ σύντομα ο πατήρ Κωνσταντίνος Βαρυπάτης και οι συνεργάτες του θα ξεκινήσουν τη διαδικασία της υλοποίησης του έργου.

Κατά την παρουσία του στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Στυλιανού, ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος δε θα μπορούσε να μη μνημονεύσει τον προκατόχό του, μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κυρό Στυλιανό, στη μνήμη του οποίου τέλεσε και τρισάγιο. «Για τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο θα μπορούσα να πω πολλά και να μιλώ για ώρες», υπογράμμισε. «Ήταν μια μεγάλη προσωπικότητα», προσέθεσε, «και γι' αυτό ο Θεός τον ευλόγησε και ήρθε σε μια πάρα πολύ ωραία επαρχία, την οποία όμως με τον κόπο του, με τη θυσία του, με την αγωνιστικότητά του, με τις γνώσεις του και με την καλή του διοίκησή του την έκανε πιο ισχυρή, πιο όμορφη, πιο εκκλησιαστική». «Και όλοι τρέφουμε μεγάλη ευγνωμοσύνη και κάθε μέρα τον ενθυμούμεθα», συνέχισε, «αλλά ιδιαίτερα σήμερα και αύριο, που εορτάζουμε τη μνήμη του Αγίου Στυλιανού, τον έχουμε πιο έντονα στη σκέψη μας, διότι ξέρουμε τι γινόταν τα προηγούμενα χρόνια κατά την ημέρα της εορτής του Αγίου Στυλιανού».